

[Arne Christiansen.]

og hvis man i møde for møde fra fremskridtspartiet havde fulgt forhandlingerne i Christianiaudvalget og ikke mindst det sidste møde for få uger siden, så ville man også have vidst, at der i dag er et flertal i Christianiaudvalget for, at vi er i en periode, hvor der skal ske en afvikling. Hvis det skulle ske med 14 dages varsel, ville der opstå en række problemer, jeg tænker ikke alene på de sociale problemer, som den foregående taler har været inde på, jeg tænker også på de retlige problemer, som forsvarsministeren har nævnt, og jeg tænker på de problemer, der ligger planlægningsmæssigt: det forudsætter en byplan og en godkendelse af en dispositionsplan.

Derimod tror jeg, at fremskridtspartiets forslag, som efter min opfattelse har karakter af et paradeforslag, kan tjene som incitament til og inspiration for regeringen til nu at intensivere planlægningen med afviklingen af Christiania og til at få forstærket forhandlingerne med Københavns kommune, så man ved, hvad der skal ske med dette område fra marts næste år.

Lad mig så føje til, at jeg tror ikke, det gør noget indtryk på det store flertal i dette folketing, at man kommer med nok så veltimede public-relationsarrangementer fra Christiania, hvad enten det drejer sig om arkitektkonkurrencer, der ganske uden videre går ud fra, at det skal fortsætte som eksperiment af den ene eller den anden art, eller det drejer sig om lån fra det ellers af disse grupper så forhadte EF, eller det drejer sig om en pludselig indbetaling af nogle beløb, der i realiteten er et afdrag på 12.000 kr. af mere end 1/2 mill. kr., man skylder for en aftale, man ikke har holdt. Disse ting gør intet indtryk. Jeg finder, at det, som denne debat må resultere i, er, at der i udvalgsarbejdet nu intensiveres en afviklingsforberedelse, som først og fremmest må være baseret på, at vi får at vide: hvad vil de ministre, de medlemmer af regeringen, der har ansvaret, hvad enten det drejer sig om den nuværende husvært, den, som skal føre forhandlingerne med Københavns kommune, eller det drejer sig om planlægningsministeren, miljøministeren, eller det drejer sig om socialministeren? Der er mange opgaver, der venter i den nærmeste tid, for når vi når

denne dato næste år, skal alle disse problemer være løst og Christiania bragt til ophør.

Erlandsson (FP):

For ca. 4 1/2 år siden startede en happening, der endnu ikke har fundet sin afslutning, men som er af så overvældende format, at det må forekomme helt uforståeligt, at statens kunsthøjester tilsyneladende har kunnet være fuldstændig blind for dens kvaliteter.

Det rummer ellers adskillige momenter, der er ganske identiske med dem, der nylig førte til præmiering af teatergruppen Solvognen for dennes fremragende julemandsshow. Som man sikkert husker, kulminerede denne kunstneriske udfoldelse i uddeling af gaver, som teatergruppens medlemmer bemægtigede sig i et stormagasin. Det forlyder nu for ganske vist, at de overraskede gavemodtagere, inden de forlod forretningen, leverede de fleste eller måske alle kosterne tilbage til den rette ejer. Derfor kommer det også mange måske lidt småligt, at vor venlige justitsminister åbenbart ikke i dette tilfælde har søgt at hindre vort nidkære politi i at rejse anklage mod kunstnerne og derved forsøge at kriminalisere dem.

Jeg tror dog, man kan være rolig for de unge kunstneres skæbne. Der vil næppe ske dem noget ondt, som mange lignende tilfælde viser. Skulle det knibe med justitsministerens velvilje, vil mindst to af vore yngre juridiske professorer træde til for at overbevise ombudsmanden om, hvad der er den rette indstilling til sagen, så politiet kan få en kraftig tilrettevisning. Og jeg har erfaret, at den ene tilsyneladende allerede er trådt i funktion efter en meddelelse, der kom i går kl. 24 i radioavisen.

Den happening, der så langt overstråler teatergruppen Solvognens, er den, vi taler om i dag. Af en skrivelse fra statens kunsthøjester dateret 7. april d. å. fremgår de kriterier, der er anvendt i tilfældet Solvognen og som naturligvis måtte have kunnet tages i anvendelse her. Det hedder bl. a.:

„Med sin særlige form for planlægning af situationer og happenings, som direkte arbejder på publikums medvirken under en eller anden form, fordømmende eller bifal-